

ការបរិកសម្មងងៃអំពីព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ — លេខប្រាំពីរ

រទេនាទីបី និងការកើនឡើងនៃគរទីប្រាំពីរ

សារៈសំខាន់តាមទំនាយនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ

Jeff Pippenger

2023-10-29

នៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយនៃគម្ពីរវិវរណៈ សាក្សីទាំងពីរគួរមានលក្ខណៈពិសេសនៅស្ថានសួគ៌ ជាទង់សញ្ញាមួយ នៅក្នុង «ម៉ោងដង្ហែនោះ» ដលៃ «មួយភាគដប់នៃទីក្រុង» មានដួលរលំ។ នៅក្នុងម៉ោងនោះ «រទេនាទីពីរមានកន្លងផុតទៅហើយ; ហើយមើលចុះ រទេនាទីបីកំពុងមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស»។ ឥស្សរណ៍គឺជាគ្រូបង្ហាត់ និងជារទេនាទីបី ដលៃមកដល់នៃ «ម៉ោង» នៃ «ការញ្ជួយដី» នៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ។

ហើយពួកគេបានឮសំឡេងដ៏ខ្លាំងមួយពីស្ថានសួគ៌ មកកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរឡើងមកទីនេះ»។ ហើយពួកគេបានឮសំឡេងនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងពពកមួយ; ហើយសត្វរបស់ពួកគេបានឮពួកគេ។ ហើយនៅម៉ោងដង្ហែនោះ មានរញ្ជួយដីដ៏ធំមួយកើតឡើង ហើយមួយភាគដប់នៃទីក្រុងបានរលំចុះ ហើយក្នុងរញ្ជួយដីនោះ មនុស្សស្រីប្រាំពីរពាន់នាក់គួរមានសម្លាប់; ហើយអស់អ្នកដលៃនៅសល់បានភ័យភ័យស្លាប់។ ហើយមានលក្ខណៈស៊ីវិលអស់ពីរនៃស្ថានសួគ៌។ រទេនាទីពីរមានកន្លងផុតទៅហើយ; ហើយមើលចុះ រទេនាទីបីកំពុងមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ហើយទេវតាទីប្រាំពីរមានផ្តល់គ្រូ; ហើយមានសំឡេងដ៏ខ្លាំងនៅស្ថានសួគ៌ ដលៃនិយាយថា៖ «នគរទាំងឡាយនៃលោកិយនេះ មានកុលាយជានគរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទរបស់ទ្រង់ហើយ; ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ចច្បាស់»។ ហើយពួកគេបានទំទាំងមុខប្លែក ដលៃអង្គុយនៅមុខព្រះលើបល្ល័ង្ករបស់ពួកគេ មានក្បាបមុខចុះ ហើយថ្ងាបង្កុំព្រះ ដោយនិយាយថា៖ «ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាងអើយ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ គឺទ្រង់ដលៃមាននៅសព្វថ្ងៃនៃ ទ្រង់ដលៃមានមានពីមុន ហើយទ្រង់ដលៃគ្រូយ៉ាងមក; ពីព្រោះទ្រង់បានយកប្រទេសភាពដ៏ធំរបស់ទ្រង់មកប្រើ ហើយបានសោយរាជ្យ។ ហើយសាសន៍ទាំងឡាយបានខឹងសម្បោរ ហើយសច្ចក្រឹត្យរោធបស់ទ្រង់ក៏បានមកដល់ហើយ និងពលរដ្ឋរបស់មនុស្សស្រីស្លាប់ ដើម្បីបិទពួកគេឲ្យបានជិតជម្រក; និងដើម្បីបិទទ្រង់បុរាណដ៏ធំដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា និងពួកបរិសុទ្ធនិងអស់អ្នកដលៃក្រោកខ្ពស់ចំពោះនាមទ្រង់ ទាំងតូចទាំងធំ; ហើយដើម្បីបំផ្លាញអស់អ្នកដលៃបំផ្លាញផែនដី»។ ហើយព្រះវិហាររបស់ព្រះនៅស្ថានសួគ៌គួរមានបរិកចំហ ហើយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ គេបានឃើញហិបប្រេចក្រឹត្យរបស់ទ្រង់; ហើយមានផ្តល់កេបនុទ្រោរ និងសំឡេង និងផុតរលាន់ និងរញ្ជួយដី និងព្រិលកក់ផ្កាវិវរណៈ 11:12-19។

សាក្សីទាំងពីរឡើងទៅសុំថានសួរកុំកុនុងពពកមួយ
ដល់កុនុងន័យទំនាយតំណាងឱ្យកុមារវេតាមួយកុមារ។
ដូចដែលបានយោងដូចហើយកុនុងអត្ថបទទាំងនេះ
ហើយដូចដែលមាននៅក្នុងតារាងរបស់ហាហាគុក បងស៊ីវិយបានកំណត់ថា
នូវពេលវេលានីមួយៗ ដល់តំណាងដោយទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី
មកដល់កុនុងបុរេគុតិសាស្ត្រទំនាយ វាត្រូវបានបង្ហាញជាទេវតាមួយ
ប៉ុន្តែតម្រូវឱ្យសម្រាកកណ្តាលអធ្យាត្រូវ ត្រូវបានតំណាងដោយទេវតាជាច្រើន។
សាក្សីទាំងពីរត្រូវបានលើកឡើងទៅសុំថានសួរ
ខណៈពួកគេប្រកាសសារនៃសម្រាកកណ្តាលអធ្យាត្រូវ ដោយកងទ័ពនៃទេវតា
ដូចនេះពួកគេត្រូវបាននាំឡើងទៅសុំថានសួរ «កុនុងពពកមួយ»។

«នេះជិតចុងបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ
ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺដ៏ធំមួយចេញពីសុំថានសួរបញ្ចប់ដោយមកលើបុរាណដ៏រស់រវើក។
ការសម្រាកនៃពន្លឺនេះហាក់ដូចជាភ្លឺចាំងដូចព្រះអាទិត្យ។
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងរបស់ទេវតាទាំងឡាយសួរកែឡើងថា ‘មើលចុះ
ព្រះអង្គគួរកំលោះយ៉ាងមកហើយ; ចូរអនុវត្តគំនិតចេញទៅជួបព្រះអង្គ!’»

«នេះជាសម្រាកនៃពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ ដល់ត្រូវផ្តល់អំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីពីរ។
ទេវតាទាំងឡាយត្រូវបានចាត់មកពីសុំថានសួរ
ដើម្បីដាស់តឿនពួកបរិសុទ្ធដ៏ដល់អស់កម្មលាំងចិត្ត
ហើយរៀបចំពួកគេសម្រាប់កិច្ចការដ៏ធំដ៏ល្អនៅខាងមុខពួកគេ។
មនុស្សដ៏ល្អមានទេពកោសល្យបំផុត មិនមែនជាអ្នកដំបូងដ៏ល្អទទួលបាននេះទេ។
ទេវតាទាំងឡាយត្រូវបានចាត់ទៅរកអ្នកទាបទន់ និងសម្លោះគ្រង
ហើយជំរុញពួកគេឱ្យលើកសម្រាកឡើងថា “មើល គួរកំលោះមកហើយ;
ចូរអនុវត្តគំនិតចេញទៅទទួលទ្រង់!”
អ្នកដ៏ល្អត្រូវបានបុគ្គលសម្រាកនោះបានបញ្ចប់បញ្ចូល
ហើយដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានបន្តសារនោះ
ហើយដាស់តឿនបងប្អូនរបស់ពួកគេដល់អស់កម្មលាំងចិត្ត។
កិច្ចការនេះមិនមានសុចិត្តនៅក្នុងបុរាណ និងការសិក្សារបស់មនុស្សទេ
ប៉ុន្តែស្ថិតនៅក្នុងអំណាចរបស់ព្រះ
ហើយពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ដល់បានសម្រាកនោះ មិនអាចបំប្លែងវាបានឡើយ។
អ្នកដ៏ល្អមានវិញ្ញាណភាគីបំផុតបានទទួលសារនេះមុនគេ
ហើយអ្នកដ៏ល្អបានផ្តល់នាំមុខក្នុងកិច្ចការនេះ គឺជាអ្នកចុងក្រោយដ៏ល្អទទួល
និងជួយបង្កើនសម្រាកថា “មើល គួរកំលោះមកហើយ;
ចូរអនុវត្តគំនិតចេញទៅទទួលទ្រង់!”» Early Writings, 238.

នៅក្នុងម៉ោងនៃការរៀបចំ ដល់បំផុតមួយភាគដប់នៃទីក្រុង
នោះមនុស្សសប្បុរសពឹងពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់។
ការរៀបចំនេះគឺជាច្បាប់ចុងអែទីតុយនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ក្នុងពុយាករណ៍
ទីក្រុងមួយគឺជានគរមួយ ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាមួយភាគដប់នៃគររបស់ស្តេចទាំងដប់
ក្នុងវិវរណៈ 17។
សហរដ្ឋអាមេរិកត្រូវបានផ្តល់លំនាំនៅក្នុងការរៀបចំនៃច្បាប់ចុងអែទីតុយ
ហើយបញ្ចប់ការជានគរទីបុរាណមួយនៃពុយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ
បន្ទាប់មកក៏ផ្តល់នូវជាស្តេចដំបូងនៃស្តេចទាំងដប់

គឺជានគរទីបុរាណនៃព្រះយាយករណ៍ព្រះគម្ពីរ
ដដែលនឹងព្រមព្រៀងបុគ្គលនគរបស់ពួកគេដល់សម្ពត្តិចេញបាប ដដែលជាទីបុរាណ
ហើយក៏ចេញពីទាំងបុរាណ។

ហើយសុនដៃទាំងដប់ដៃអនុកហានយឺតៗនោះ គឺជាសុតចេញទាំងដប់
ដដែលមិនទាន់បានទទួលនគរបស់ពួកគេទេ
ប៉ុន្តែនឹងទទួលអំណាចជាសុតចេញរយៈពេលមួយម៉ោងជាមួយសត្រូវសាហាវនោះ។
ពួកគេមានចិត្តតក់មួយ ហើយនឹងបុគ្គលអំណាច
និងកម្ពុជាវរបស់ខ្លួនទៅសត្រូវសាហាវនោះ។ ពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមនឹងកូនចៀម
ហើយកូនចៀមនឹងឈ្នះពួកគេ ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់នៃអម្ចាស់ទាំងឡាយ
និងជាសុតចេញស្មើគ្នាទាំងឡាយ ហើយអស់អនុកដដែលនោះជាមួយទ្រង់
គឺជាអនុកដដែលបានហៅ បានរើសតាំង និងសម្រោះគ្រង។
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្សឹបថា ទីកន្លែងទាំងឡាយដដែលអនុកហានយឺតៗ
ជាគន្លងដៃដដែលសុត្រីពស្វយាអង្គុយនៅលើនោះ គឺជាជនជាតិទាំងឡាយ
ហូរមកសួរសុខទុក្ខទាំងឡាយ បុរាណជាតិទាំងឡាយ និងភាសាទាំងឡាយ។
ហើយសុនដៃទាំងដប់ដៃអនុកហានយឺតៗនោះលើសត្រូវសាហាវនោះ
ពួកគេនឹងស្តាប់សុត្រីពស្វយា ហើយនឹងផ្ទុយនឹងវិនាស ហើយអាក្រក់
ក៏នឹងស្ថិតនៅលើនោះ ហើយដុតនាងដោយភ្នំភ្លើង។
ដុបិតព្រះបាទដាក់ក្នុងចិត្តពួកគេឲ្យបំពេញព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
ហើយឲ្យមានគំនិតស្របគ្នា និងបុគ្គលនគរបស់ពួកគេទៅសត្រូវសាហាវនោះ
ដរាបដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាទសម្រេច។ ហើយសុត្រីដដែលអនុកហានយឺតៗនោះ
គឺជាទីក្នុងដ៏ធំនោះ ដដែលគ្រប់គ្រងលើសុតចេញទាំងឡាយនៃនៃដី។ វិវរណៈ ១៧:១២-១៨។

សុតចេញទាំងដប់នៃអង្គការសហបុរាណជាតិ «យល់ព្រម» ដើម្បី «បុគ្គល»
«នគរទូទាំងពិភពលោក» របស់ពួកគេ «ដល់សត្រូវសាហាវ»។ ពួកគេមាន «ចិត្តតក់មួយ»
ដូចដដែលពួកគេមាន «ពិត្រោះគុណជាមួយការយល់ព្រមតម្លៃ» នៅក្នុង ទំនុកតម្កល់
៨៣។ អាហាប គឺជាសុតចេញក្នុងសម្ពត្តិទាំងដប់
ដដែលបានបុរាណនៃទំនាក់ទំនងខុសច្បាប់នៃអំពើសហយស្មន់ជាមួយសុត្រីពស្វយានឡើយ
នៅក្នុង អសោយ ២៣។ ទំនាក់ទំនងខុសច្បាប់របស់អាហាប និងយសេបេល
ជាគំរូបង្ហាញជាមុននៃទំនាក់ទំនងខុសច្បាប់របស់ហង្ស និងហង្សខាស
នៅក្នុងសម័យអាល្លឺម៉ា ដដែលគួរមានតំណាងដោយយ៉ូហាន ហាទីសូ។ ហង្ស
គឺជាតំណាងនៃអាណាចក្ររ៉ូម ដដែលនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ៧ អាណាចក្ររ៉ូមមានសុនដៃដប់។
សុនដៃទាំងដប់ គួរមានបង្ហាញជាគំរូជាមុនដោយនគរបស់អាហាប
ដដែលមានក្នុងសម្ពត្តិទាំងដប់
ហើយទាំងពីរនេះផ្តល់សាក្សីដល់សុតចេញទាំងដប់នៃអង្គការសហបុរាណជាតិ។ ដោយអាហាប
និងហង្ស តំណាងឱ្យរដ្ឋបន្តនៅក្នុងទំនាក់ទំនងខុសច្បាប់ទាំងនោះ
គួរនាំទៅបុគ្គលគឺដើម្បីសម្រេចការបៀតបៀនពួកសាសនបដិសេធនៃ
ជំនួសឲ្យសុត្រីពស្វយានឡើយ
ដដែលចៀងបទចម្រៀងរបស់នាងនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនិមិត្តរូបចិត្តសិបដុន។

«សុដចេញ អនុកគ្រប់គ្រង និងអភិបាល»
បានដាក់លើខ្លួនឯងនូវសញ្ញាសម្គាល់របស់អានុទីគ្រីស្ទ
ហើយគួរមានតំណាងជានាគ ដដែលចេញទៅផ្ទុយនឹងគុណនឹងពួកបរិសុទ្ធច—ជាមួយនឹង
អនុកដដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ

និងអ្នកដទៃមានសច្ចក្នុងជំនឿលើព្រះយេស៊ូវ»។ Testimonies to Ministers, 38.

នៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យមានបុរសិទ្ធិភាព
សត្វពិធីនៃដីឈប់គ្រងរាជ្យជានគរទីប្រាំមួយនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ព្រោះវាទើបតែហ្នឹងបុរសិទ្ធិក្នុងអំពើជិតក្នុងតំណាងមួយយសោបិល
ហើយបន្ទាប់មកកាន់កាប់ភាពជាអ្នកដឹកនាំនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។ បន្ទាប់មក
វាបង្កឲ្យពិភពលោកទាំងមូលបង្កកើតបុរសសាហារាមួយនៃទូទាំងពិភពលោក ដូចជាក្នុង
លក្ខណៈគោរពសម្បជញ្ញមកហើយនៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យក្នុងជាតិរបស់ពួកគេ។

ហើយវាបញ្ជាក់អស់អ្នកដទៃលើសន្តិសុខនៃដី
ដោយសារអំណាចនៃការអនុវត្តទាំងនោះ
ដដែលមានអំណាចជូននូវចំណេះដឹងសត្វសាហារា
ដោយនិយាយទៅកាន់អ្នកដទៃលើសន្តិសុខនៃដីថា
ពួកគេត្រូវធ្វើប្រសិទ្ធភាពមួយសម្រាប់សត្វសាហារា ដដែលមានរងរបួសដោយដាវ
ហើយនូវសេចក្តី។ ហើយវាមានអំណាចប្រទានជីវិតដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃសត្វសាហារា
ដើម្បីបិទបិទប្រសិទ្ធភាពនៃសត្វសាហារានោះអាចទាំងនិយាយបាន
ហើយជូនឲ្យអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមចូលរួមបង្កប់ប្រសិទ្ធភាពនៃសត្វសាហារា
ត្រូវសម្លាប់។ ហើយវាបង្កឲ្យមនុស្សទាំងអស់ ទាំងក្នុងទាំងផ្ទះ
ទាំងអ្នកមានទាំងអ្នកកុរ ទាំងអ្នកសេរីទាំងអ្នកជាប់បម្រើ
ទទួលសញ្ញាមួយនៃសន្តិសុខរបស់ពួកគេ ឬនៃសន្តិសុខរបស់ពួកគេ។
ហើយមិនឲ្យអ្នកណាម្នាក់អាចទិញឬលក់បានឡើយ
លើកលែងតែអ្នកដទៃមានសញ្ញានោះ ឬឈ្មោះនៃសត្វសាហារា
ឬលើខ្លួនឈ្មោះរបស់វា។ វិវរណៈ 13:14-17។

អាហាប់ ហង្ស ដូចជាប្រភេទនៃកុរព្យុស និងស្តេចដប់នាក់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ
តំណាងឲ្យនាគដដែលចេញទៅជួបនឹងគ្នាជាមួយពួកបរិសុទ្ធ ដុបិតជានិច្ចកាល គូសនាគ
របស់យេស៊ូវលើជាអ្នកសម្រេចការបៀតបៀនអ្នកទាំងឡាយដោយយេស៊ូវលើចាត់ទុកថាជា
ពួកបង្កើនខុសឆ្គង។

«ដូចនេះ ខណៈដែលនាគ ជាចម្បង តំណាងឲ្យសាតាំង នោះក្នុងន័យបន្ទាប់បន្ត
វាក៏ជានិមិត្តរូបនៃប្រឈមការផងដែរ»។ The Great Controversy, 439.

នៅពេលមានការរុញជួយដ៏នៃច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ មាន “មនុស្សសប្បុរសឆ្លើយតប” ដដែលត្រូវបាន
“សម្លាប់”។ នៅក្នុង ដានីយ៉ៃល ១១ និងខ ៤១ “មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានផ្តល់ជូន”។
អ្នកដទៃត្រូវបានផ្តល់ជូននៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យមកដល់
គឺជាអាគរនៃទីសុខដុមរើប្រាំពីរខាងលិច។
ដដែលមិនបានត្រឡប់មកវិញប្រសិនបើបុគ្គលនោះ។ ចំនួន “ប្រាំពីរពាន់”
តំណាងឲ្យសំណល់នៃប្រជាជនសត្វសាហារា។ ព្រះមានបន្ទូលប្រាប់អំពីយ៉ា
នៅក្នុងវិបត្តិនៃភ្នំក្រិមីល ដដែលតំណាងឲ្យវិបត្តិច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ ថា មាន
“ប្រាំពីរពាន់នាក់នៅក្នុងអីស្រាអែល” ដដែលមិនបានក្រាបជង្គង់ចុះវាបង្កគំហុល។
សាក្សីប្រឈមនឹងបុរសិទ្ធិភាពនេះ។

ដូចនេះ ខ្ញុំស្នើសុំថា តើព្រះជាម្ចាស់បានបោះបង់ចោលប្រជាជនសត្វសាហារាដល់ទ្រង់ឬ? ទេ
ជាដាច់ខាត។ ដុបិតខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ជាសាសន៍អីស្រាអែលដែរ ជាពូជពង្សរបស់អប្បហារ
មកពីកុលសម្ព័ន្ធជបនេះយ៉ាមីន។
ព្រះជាម្ចាស់មិនបានបោះបង់ចោលប្រជាជនសត្វសាហារាដល់ទ្រង់

ដដែលទ្រង់មានសុគាល់ជាមុននោះទេ។ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា ព្រះគម្ពីរបានចែងអំពីអំពើយ៉ាងដូចម្តេច? គឺថា គាត់បានទទួលអង្គរដល់ព្រះបុរាណនិងសាសន៍អ៊ីស្លាម ដោយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកគេបានសម្លាប់ពួកហ្វារូស្យាបស់ទ្រង់ ហើយបានរំលំអាសនៈរបស់ទ្រង់ចោលផង; នៅសល់តែខ្សែមុនាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេក៏កំពុងស្រវឹងរកដីវិភារបស់ខ្មាំងដែរ។ ប៉ុន្តែ តើព្រះមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបនឹងគាត់ដូចម្តេច? គឺថា យើងបានទុកមនុស្សសប្បុរសព្រះពាន់នាក់សម្រាប់ខ្លួនយើងហើយ ជាអ្នកដដែលមិនបានលុតជង្គង់ថ្វាយព្រះហលឡើយ។ ដូច្នេះ នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះដូចគ្នាដែរ គឺនៅសល់កុម្មុយនិស្ត តាមការផ្ទេរវិស័យដោយព្រះគុណ។ រ៉ូម 11:1-5។

ពាក្យ «ប្រាំពីរពាន់» គំណាងឲ្យសំណល់មួយនៃប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ ប៉ុន្តែត្រូវយកបរិបទដដែល ពួកគេត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយនិមិត្តសញ្ញានោះមកពីចារាណាផងដែរ។ បុរសទាំងឡាយដែលត្រូវបានបំផ្លាញក្នុងការរុញជួយដីនៃច្រហប់ថ្មអែទីកុយ គឺជាសំណល់នៃអ្នកអាដរនេទីសថ្មទើប្រាំពីរដដែលមិនស្មោះត្រង់ ដដែលនៅទីនោះ និងនៅពេលនោះ ត្រូវបាននាំទៅជាឈ្មួញដោយហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប។ ក្នុងបុរសគូតិសាស្ត្រទំនាយនៃអ៊ីស្លាមដែលប្រឆាំងតាមពុយញូនៈ នៅពេលហាប៊ីឡូនបានបំផ្លាញយូសាឡឹមជាលើកទីពីរក្នុងចំណោមបីលើក មានសំណល់មួយនៃបុរស «ប្រាំពីរពាន់» ដដែលជាមនុស្ស «ខ្ពស់ពួក» «និស្ស័យ» ត្រូវបាននាំទៅជាឈ្មួញ។

ហើយគាត់បាននាំយកយ៉ាងនេះទៅក្នុងហាប៊ីឡូន ព្រមទាំងមាតារបស់ស្តេច ភរិយាទាំងឡាយរបស់ស្តេច មនុស្សរបស់ទ្រង់ និងអ្នកមានអំណាចនៅក្នុងស្រុក; អ្នកទាំងនោះគាត់បាននាំទៅជាឈ្មួញពីក្នុងយូសាឡឹមទៅក្នុងហាប៊ីឡូន។ ហើយបុរសខ្ពស់ពួកទាំងអស់ មានចំនួនប្រាំពីរពាន់នាក់ ព្រមទាំងសិបបុរស និងជាងដៃមួយពាន់នាក់ គឺទាំងអស់ដដែលមានកម្ពស់ និងសមស្របសម្រាប់សង្គ្រាម ស្តេចក្នុងហាប៊ីឡូនបាននាំពួកគេទៅជាឈ្មួញនៅក្នុងហាប៊ីឡូន។ ហើយស្តេចក្នុងហាប៊ីឡូនបានតែងតាំងម៉ាថានា ជាព្រះមហាក្សត្រជំនួសគាត់ គឺជាបុរសបុរសរបស់ឪពុកគាត់ ហើយបានបង្វិលមុខរបស់គាត់ទៅជាសង្គ្រាម។ ២ ពង្សាវតារក្នុងគុរ ២៤:១៥-១៧។

នៅពេលបុរសខ្ពស់កុលានៃក្រុងយូសាឡឹមត្រូវបានផ្តល់លំនៅក្នុងការរុញជួយដីនៃច្រហប់ថ្មអែទីកុយ នោះ «រេនាទីបីមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ហើយរេនាទីប្រាំពីរបានផ្តល់គ្រប់»។ រេនាទីបី គឺជាគ្រូទើប្រាំពីរ ដដែលរេនាទីប្រាំពីរបានផ្តល់។ ក្នុង «ម៉ោង» នៃ «ការរុញជួយដី» នៃច្រហប់ថ្មអែទីកុយ—អ៊ីស្លាមវាយបុរាណ!

លក្ខខណៈសំខាន់មួយក្នុងចំណោមលក្ខខណៈដើម្បីរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម នៅក្នុងរេនាទីមួយ និងទីពីរ គឺជាការពិតខាងបុរសគូតិសាស្ត្រថា របៀបផ្ទេរវិស័យសង្គ្រាមរបស់ពួកគេ ខុសពីយុទ្ធវិធីសង្គ្រាមទូទៅដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងបុរសគូតិសាស្ត្រ ក្នុងអំឡុងពេលដែលពួកគេបានបំពេញតួនាទីយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន។ របៀបផ្ទេរវិស័យសង្គ្រាមរបស់ពួកគេ គឺវាយបុរាណវត្ថុ និងដោយមិនបានរំពឹងទុក។ ពាក្យ "assassin" មានបុរសមកពីទម្លាប់នៃអ្នកចម្លាក់អ៊ីស្លាមក្នុងសម័យបុរសគូតិសាស្ត្រនោះ។ ការវាយបុរាណវត្ថុរបស់ពួកគេ មានលក្ខខណៈដូចជាកងកាមីកាហ្សស្តេប៉ុន

ក្នុងសង្គមមូលដ្ឋានលើកទីពីរ។ អ្នកចម្លងអឺសេស្ទាសបានរំពឹងថា ខ្លួននឹងស្លាប់ នៅពេលដែលពួកគេសម្លាប់គោលដៅរបស់ខ្លួន។ ដោយហេតុនេះ ការអនុវត្តជាទូទៅមួយសម្រាប់អ្នកចម្លង គឺរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សេចក្តីស្លាប់ ដោយផ្ទាល់ខ្លួនស្របនឹងដោយហាស៊ីស មុនពេលវាយបុរាណ ដើម្បីជួយបន្ថយការភ័យខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្លាប់។ នៅពេលពួកគេវាយបុរាណជនរងគ្រោះរបស់ខ្លួន វាក៏ឱ្យរំពឹងភ្លាមៗ និងដោយមិនបានរំពឹងទុក ហើយការរំពឹងផ្អែករបស់ពួកគេលើហាស៊ីស ដើម្បីទទួលបានសុចរិតភាពផ្លូវចិត្តក្នុងដៃចង្កាន រួមបញ្ចូលជាមួយនឹងការវាយបុរាណសម្ងាត់ បានបង្កកើតជាមូលដ្ឋាននៃគុតិសាស្ត្រនៃពាក្យ "assassin" ដោយសារតែការគ្រប់គ្រងរបស់វាជាមួយនឹងពាក្យ hashish។

រទេនាទីបី និងត្រូវបានប្រើ «មកយ៉ាងឆាប់រហ័ស»។

ដូចគ្នានេះដែរ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា បានយាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ «ភូមាមៗ»។ បងស៊ី វ៉ាយក៍ បានកំណត់និយមន័យនៃ «ភាពភូមាមៗ» នៃការយាងមករបស់ទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា ដោយបង្ហាញថា ការយាងមករបស់ទ្រង់គឺ «មិនបានរំពឹងទុក»។ ដូច្នេះ ការយាងមកទាំងបួនដែលបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែជាការមកដល់មិនបានរំពឹងទុក និងភូមាមៗ។

«ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាមហាបូជាចារុយរបស់យើង ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត ដើម្បីសម្រេចទីបរិសុទ្ធ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លែ 8:14; ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រានៃម៉ែនសូស ទៅកាន់ព្រះដ៏ចាស់ទុំនៃថ្ងៃទាំងឡាយ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លែ 7:13; ហើយការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ ដូចដែលម៉ាឡាគីបានទាយទុកជាមុន នោះជាសេចក្តីពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍គម្លើងដល់; ហើយការនេះក៏ត្រូវបានកំណត់ផងដែរ ដោយការយាងមករបស់កូនកំលោះទៅកាន់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានពិពណ៌នានៅក្នុងពាក្យបុរាណប្រែប្រួលដូចអំពីព្រះហឫទ័យទាំងដប់ ក្នុង ម៉ាថាយ 25»។ The Great Controversy, 426.

ពាក្យបុរាណប្រែប្រួលអំពីកុម្មុំដប់នាក់ ត្រូវបានផ្ទាល់មួយច្បាប់ឡើងវិញយ៉ាងគ្រឹះត្រូវតាមអកុសលទាំងស្រុង ដូច្នេះ "ការមក" ទាំងបួន ដែលបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ នោះ ក៏ត្រូវតែសម្រេចឡើងវិញយ៉ាងគ្រឹះត្រូវតាមអកុសលដែរ នៅពេលវេញដូចដែលជាច្បាប់ចុងអែទីកុយ។ ក្នុងការអធិប្បាយអំពីពាក្យបុរាណប្រែប្រួលក្រុមទាំងនោះ ស៊ីស្ទ័រ វ៉ាយក៍ បានបន្ថែមទៀតលើទីបន្ទាល់ដែលកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណភាពភូមាមរហ័ស និងភាពមិនបានរំពឹងទុក ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយប្រសព្វនៃសញ្ញានៅក្នុងវេញដូចដែលជាច្បាប់ចុងអែទីកុយ ដែលជាការសម្រេចដ៏ពេញលេញឥតខ្ចោះនៃសម្រុកពាក់កណ្តាលអធិប្បាយ។

«អត្តចរិតក្សត្របាទបរិកសម្មនៃដង្កោយវិបត្តិមួយ
នៃពេលវេលាសំឡេងស្នេហាអស់ពីចិត្តក្សត្របាទបុរាណនៃពាក់កណ្តាលអង្គរក្សត្រ
“មើលចុះ កូនកម្ពុជនោះមកហើយ, ចូរអនុវត្តន៍តាមច្បាប់ទេវទណ្ឌលោក”
នោះពុទ្ធបរិវារនៃកំពុងដក់ក្សត្របាទពីដំណើររបស់ខ្លួន
ហើយគេបានឃើញថា អ្នកណាខ្លះបានរៀបចំសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍នោះ។
ទាំងពីរក្រុមសុទ្ធជាត្រូវបានចាប់ឲ្យភ្ញាក់ដោយមិនបានដឹងខ្លួនជាមុន
ប៉ុន្តែក្រុមមួយបានរៀបចំជាស្រេចសម្រាប់គ្រាអាសន្ន
ហើយក្រុមមួយទៀតក្សត្របាទឃើញថាគ្មានការរៀបចំខ្លួនឡើយ។
អត្តចរិតក្សត្របាទបរិកសម្មនៃដង្កោយកាលៈទេសៈ។
គ្រាអាសន្ននាំឲ្យលេចចេញនូវធាតុពិតនៃអត្តចរិត។
មហន្តរាយណាមួយដែលកើតឡើងក្នុងចុងក្រោយ និងមិនបានរំពឹងទុក
ការបាត់បង់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ឬវិបត្តិណាមួយ ដ៏
ឬទុក្ខខ្លាំងនេះដែលមកដោយមិនបានរំពឹងទុក
អ្វីមួយដែលនាំឲ្យពុទ្ធបរិវារលើសលុបនឹងសេចក្តីស្លាប់
និងបង្កឲ្យឈឺចាប់សភាពខាងក្នុងពិតប្រាកដនៃអត្តចរិត។
នោះនឹងក្សត្របាទបរិកសម្មនៃឲ្យឃើញថា
គេមានជំនឿពិតប្រាកដណាមួយលើព្រះបន្ទូលសន្យានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឬអត់។
នោះនឹងក្សត្របាទបរិកសម្មនៃឲ្យឃើញថា
គេពុំលើកក្សត្របាទនាំទ្រង់ដោយព្រះគុណឬអត់
ថាគេមានប្រវេណីនៃក្នុងភាពជឿជាក់មួយនឹងចង្អុលឲ្យឃើញ។»

នៅពេលមានការញ្ជួយដ៏និច្ចបាបថ្មងអោទិតុយ
សហរដ្ឋអាមេរិកឈប់ធុរៀងគរទីបំរុងមួយនព្វះបន្ទូលទំនាយកុនុងពុរគមុពីរ។
សំណល់មនុស្សសប្បុរសពាន់នាក់នៃអាដរនេទីសុតឡាវឌីកអោ
ដលៃមិនមានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់បិបតុតិនោះ
នឹងបង្ហាញលក្ខខណៈសមុបតុតិដលៃត្រៀមសម្រាប់សញ្ញាបសសត្រសាហាវ។ បន្ទាប់មក
សាសនាសុលាមមកដល់កុលាមៗ និងដោយមិនមានរំពឹងទុក ពុរោះ
«វេនាទីបីមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស» ខណៈដលៃ «ទេវតាទីបំរុងពីរ» ផល់ត្រវ៉ៃ!

ការបំពេញនោះជាគំរូនៃ «ម៉ោង» នៃការរៀនយូឌី
ដល់ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបំប៉នអាទិត្យ ហើយជាការ «ម៉ោង» ដល់អីស្តាមនា
«ការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់» មកលើសហរដ្ឋអាមេរិក
ដោយសារការអនុម័តច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។

អនុករណីសន្តិសុខក្នុងក្រុម ក្នុងម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី
បានយាងមកដល់ព្រះវិហារដ៏ល្អឯកសង្ឃ័យនៃវិញ្ញាបនបត្ររយៈពេលសិបបួនឆ្នាំ
គឺចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844 យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដើម្បីបិទលមកធុរៈចេក្រឹត្យជាមួយនឹង
“ពួកលើ” នៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីលូឡាយ។ នៅពេលមានការរៀនយូឌីនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
អនុករណីសន្តិសុខយាងមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ដើម្បីបិទលមកក្នុងព្រះវិហារនៃអីស្តាមនាស្តាប់ដល់សន្តិសុខវិញ្ញាបនបត្រ
ដើម្បីបិទលមកធុរៈចេក្រឹត្យជាមួយនឹង “ពួកលើ”
នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មួយរយសិបបួនឆ្នាំ។

នៅពេលមានរៀនយូឌីនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សយាងមកដល់ព្រះបិតា
ដើម្បីទទួលព្រះរាជអាណាចក្រមួយ ក្នុងការបំពេញសម្រេចនៃ ដានីយ៍លែ ៧:១៣
ដូចដល់ទ្រង់បានធុរៈចេក្រឹត្យថ្មី ២២ ខែកុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ដុប៊ីកនៃ “ម៉ោង”
នៃរៀនយូឌីនោះ មាន “សំឡេងនៃស្តេចស្តេច” ដល់បុរាណថា
“នគរទាំងឡាយនៃលោកិយនេះ បានក្លាយជានគររបស់ព្រះអម្ចាស់យើង
និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ច។
ហើយពួកចាស់ទុំមុខប្លែក ដល់អង្គុយនៃចំពោះព្រះជាម្ចាស់លើអាសនៈរបស់ខ្លួន
បានក្រាបមុខចុះ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ ដោយពោលថា
ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាងអើយ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ទ្រង់
ជាព្រះអង្គដ៏ល្អឯកមានព្រះជន្មមកដល់នេះ ហើយបានគង់នៅ ហើយនឹងយាងមក
ពីព្រោះទ្រង់បានយកព្រះចេស្តាដ៏ធំរបស់ទ្រង់មកប្រើ ហើយបានសោយរាជ្យហើយ។”

នៅម៉ោងនៃការរៀនយូឌី កាលដល់សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់
ហើយសាក្សីទាំងពីរ ដល់សន្តិសុខវិញ្ញាបនបត្រពីមុន ពីផ្តល់ដល់ពួកគេរូបមានសម្លាប់
នោះក៏ក្រវោកឈរឡើង។ បន្ទាប់មក ដូចជាកងទ័ពដ៏ខ្ពស់មហិមា
ពួកគេរូបមានលើកឡើងទៅស្តេចស្តេច
ខណៈដល់សំណួរនៃអ្នកអាជ្ញាធរនៃស្តេចស្តេចបុរាណនៃក្រុងយូឌី
សូមសាលីដ៏មានបុរាណ គួរមានព្រះចេស្តាព្រឹត្តិសម្រាប់អាក្រក់ដល់នេះនោះ
និងនៅពេលនោះផងដែរ។ បន្ទាប់មក ព្រះគ្រីស្ទទទួលអាណាចក្ររបស់ទ្រង់
ហើយគូរទីបំរើក៏បន្តឡើង ដល់ជារទេនាទីបីផងដែរ ដល់មកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័ស
និងមិនបានរំពឹងទុក ហើយបន្ទាប់មក «បុរាណគឺទាំងឡាយ» «ខឹងសម្បហា
ហើយសេចក្តីក្រវោធរបស់ទ្រង់បានមកដល់»។

គួរនាំទំនាយនៃសូលាម គឺការបង្កកឲ្យបណ្តាជាតិនានាខឹងសម្បហា
ហើយវាចាប់ផ្តើមនៃម៉ោងនៃការរៀនយូឌី
ហើយបន្តគរហូតដល់ការបិទបញ្ចប់នៃឱកាសសាកល្បងរបស់មនុស្ស
និងគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណ ដល់គួរមានបង្កាញដោយពាក្យថា
«សេចក្តីក្រវោធរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ»។
រាងច្បាប់ថ្មីអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក និងការបិទបញ្ចប់នៃឱកាសសាកល្បង ជាទីក
នលងដល់សេចក្តីក្រវោធរបស់ព្រះគួរមានសម្តែងក្នុងគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណ

រ—រទេនាទីបី ដល់ជានិមិត្តសញ្ញានៃសុលាម; គួរទើបរាំពីរ
ដល់ជានិមិត្តសញ្ញានៃសុលាម; និងការបង្កកឲ្យបណ្តាជាតិនានាខឹងសម្បហរ
ដល់ជានិមិត្តសញ្ញានៃសុលាម—ផ្សេងៗសាកសិននិមិត្តសញ្ញាបីយ៉ាងថា
សារនៃសម្បកែកណ្តាលអធុរគុរ
គឺជាការសម្បចេញនៃការមកដល់របស់សុលាមនៃពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។

ដូចជានៅក្នុងចលនាមីល្លីវ៉ាយត៍នៃដើមកាល សារនៃ «សម្បកែកណ្តាលអធុរគុរ»
គឺជាការកែប្រែនៃការព្យាករណ៍មួយដល់ឋានបរាជ័យ។
នៅក្នុងប្បវត្តិសាស្ត្រមីល្លីវ៉ាយត៍
វាជាការបរាជ័យនៃព្រឹត្តិការណ៍ដល់ឋានព្យាករណ៍ថានឹងកើតឡើង។
នៃដើមប្បវត្តិសាស្ត្រមីល្លីវ៉ាយត៍
ពួកគេឡើងដល់ហានិភ័យនៃការបង្កាញការព្យាករណ៍ដល់ឋានបរាជ័យរបស់ពួកគេ
ពីព្រោះព្រះមានទប់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់លើកំហុសមួយនៅក្នុងគំនូសតាងឆ្នាំ 1843។

នៅក្នុងចលនាឡាវឌីសអោន នៅចុងបញ្ចប់នៃ Future for America
ព្រះជាម្ចាស់មិនដល់លាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គួរបល្ល័កំហុសនោះឡើយ។
វាជាដំបូងមនុស្សដល់ឋានបិទហាំងសច្ចក្តីពិតថា
ពេលវេលាមិនគួរយកមកប្រើទៀតក្នុងការអនុវត្តតាមទំនាយទេ។
ដំបូងមនុស្សតំណាងឲ្យការងាររបស់មនុស្ស។

នៅក្នុងចលនាចុងក្រោយនៃស៊ីប្រូតេស្តង់
កំហុសនៃការយកពេលវេលាមកអនុវត្តគឺជាអំពើហាម
ពីព្រោះការអនុវត្តពេលវេលាទំនាយមិនគួរប្រើទៀតឡើយ។
ការអនុវត្តពេលវេលាដោយហាមឃាត់នោះ គួរបានតំណាងជានិមិត្តរូបដោយម៉ូស
ដល់មិនអំពើនឹងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះឲ្យកាត់ស្តីកែប្រែបុរសរបស់លោក
ហើយក៏គួរបានតំណាងជានិមិត្តរូបដោយអ៊ីសា ដល់មិនអំពើនឹងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះថា
មានតែក្រុមងាយប៉ុណ្ណោះដែលអាចប៉ះពាល់ហិបបាស។
វាមិនមែនជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ ដល់ឲ្យសកម្មភាពដ៏មានហឫទ័យនោះ
ឬការមិនប្រើវិធីទាំងនោះ គួរបានសម្បចេញនឹងដោយស្មោះត្រង់របស់ព្រះ។
អំពើហាមមានន័យមន័យតម្លៃប៉ុណ្ណោះ គឺជាការរំលងក្រីក្រវិន័យ។
ម៉ូសហេនរំលងក្រីក្រវិន័យនៃការកាត់ស្តីកែរបស់ព្រះ
អ៊ីសាហេនរំលងក្រីក្រវិន័យនៃវិស្វទុរយោជន៍របស់ព្រះ
ហើយចលនានេះបានរំលងក្រីក្រវិន័យទំនាយរបស់ព្រះ។
អ៊ីសាអរិយបុរាណគួរបានតាំងឲ្យជាអ្នកកុស្តកុស្តក្រីក្រវិន័យរបស់ព្រះ
ហើយចលនាអាដរនៃទីសុគ ក្នុងការចាប់ផ្តើម និងនៅចុងបញ្ចប់របស់វា
ក៏គួរបានតាំងឲ្យជាអ្នកកុស្តកុស្តក្រីក្រវិន័យទំនាយរបស់ព្រះដែរ។

នៅក្នុងទុក្ខខវទេនារបស់នាង
ស៊ីព្យាហានធុរៈកើតចេញនៃការកាត់ស្តីកែប្រែបុរសរបស់ពួកគេដោយខ្លួននាងភូលាមៗ
ដូចនេះ
នាងជាតំណាងនៃការប្រើចិត្តដល់អ្នកទាំងឡាយដល់ឋានជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងចលនានេះ
គួរបង្ហាញចេញភូលាមៗ ចំពោះការអសកម្មដ៏មានហឫទ័យ
គឺការអនុញ្ញាតឲ្យការអនុវត្តពេលវេលាគួរបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងសារនោះ។
ដរាបដូចគ្នា បង្ហាញការប្រើចិត្តយ៉ាងផ្សេងៗផ្សេងៗចំពោះទង្វើរបស់អ៊ីសាផងដែរ។

សម្រាប់ចលនានេះ

ក្នុងការអះអាងថាការអនុវត្តតាមលេខ១៤ ក្នុងការព្យាករណ៍អំពីថ្ងៃទី 18 ឧក្រិដ្ឋ ឆ្នាំ 2020 មានភាពគួរឱ្យក្រុនរបៀបណាមួយ

ថាវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដោយរបៀបណាមួយ នោះគឺជាការអះអាងថា ម៉ូសេ និងសិព្វាមិនចាំបាច់ត្រូវបានខ្ចប់បញ្ចេញតួនាទីចូលរួមរបស់ព្រះយ៉ាងពិតប្រាកដទេ ហើយថាព្រះគម្ពីរមានខ្យល់ខ្យាយយ៉ាងពិតប្រាកដដដែលថាគេអ៊ីស្រាអែលបានប៉ះពាល់នោះឬអត់។ ថ្ងៃទី 18 ឧក្រិដ្ឋ ឆ្នាំ 2020 គឺជាការព្យាករណ៍មិនពិតមួយ ហើយជាក្នុងលំដាប់មិនពិតនោះ គឺជាជាកុនពលលេខ១។

សេចក្តីពិតទាំងនេះនឹងត្រូវបានពិនិត្យពិចារណាបន្តថ្ងៃទី១២ ត្រូវបានក្រុនអត្ថបទបន្តទៀត។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា សាររបស់ទេវតាទីបីត្រូវតែចេញទៅ ហើយត្រូវបានប្រកាសដល់កូនចៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានខ្ចប់ខ្ចាយ ហើយថា សារនោះមិនគួរត្រូវបានព្យាយាមដាក់នឹងពលរដ្ឋឡើយ ដុបិតពលរដ្ឋមិនដែលនឹងកុលាយជាការសាកល្បងមុតងទៀតឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា មនុស្សខ្មោចកំពុងទទួលការជំងឺបំប្លែងកុលាយមួយ ដដែលគេត្រូវបានពិការអធិប្បាយអំពីពលរដ្ឋ; ថា សាររបស់ទេវតាទីបីមានកម្រិតខ្ពស់ជាងអ្វីដែលពលរដ្ឋអាចផ្តល់ឱ្យបាន។ ខ្ញុំបានឃើញថា សារនេះអាចឈរលើមូលដ្ឋានរបស់វាផ្ទាល់បាន ហើយថា វាមិនត្រូវការពលរដ្ឋដើម្បីបំភ្លឺឡើយ ហើយថា វានឹងចេញទៅដោយអំណាចខ្មោចកុលាយ ហើយនឹងបំពេញការងាររបស់វា ហើយនឹងត្រូវបានបញ្ចប់យ៉ាងឆាប់រហ័សក្នុងសេចក្តីសុចរិត»។ Experience and Views, 48.